

கண்ணுக்குள் மணியானாள்
கருத்துக்குள் உருவானாள்
உணவுக்குள் சுவையானாள்
உணர்வுக்குள் கருவானாள்
மலருக்குள் மணமானாள்
மழமைகேம் அவளானாள்
மணமீது என்னிடத்து
பிரியனே எனவுரைத்தாள் !

பொதுநலத்தை உடன் கொண்டாள்
சுயநலத்தை தான்துறந்தாள்
வருந்துயர்கள் விருந்தாக
வாஞ்சையுடன் கண்டிடுவாள்
நிரந்தரமாய் இருந்திடுவனே
எனவுரைத்த மங்கையவள்
நிரந்தரமே இல்லையென
நிரந்தரமாய் உறங்கிவிட்டாள் !

குழந்தையென அவளிருந்தாள்
குறுக்குத்தனம் திரியாது
குதரக்கமிடும் குணமதனை
குழிக் குள்ளே புதைத்திடுவாள்
மடித்தோரை தயிவென
முன்வந்து வணங்கிடுவாள்
காத்திடுவனே எனவுரைத்தாள்
கண்ணீரைத் தந்துவிட்டாள் !

மருத்துவத்தை உயிரெனவே
வாழ்வாகி வாழ்ந்திருந்தாள்
தனித்துவமாய் மருத்துவத்தை
தயாளமாய் அவளீந்தாள்
கொடும்மைகுகொரனோவால்
கடந்துயரில் இருந்தோரை

அணுகிநின்ற உபசரித்தாள்
அழவிட்ட அகன்றுவிட்டாள் !

அன்பான முகங்காணா
அழுகின்றோம் அனாவரமே
அரக்கனென கொரனோவின்
இரக்கமிலா இதயமதால்
பிரிக்கவொணா அன்புதனை
பிரித்துவிடும் கொரனோவால்
வருத்தமுற்று அழுகின்றோம்
வண்ணமகள் மறந்துவிட்டாள் !

jearamiyer@yahoo.com.au